

нитѣ народи; твърдостъ велика, упорство благородно, дѣло свято! славянскитѣ племена най сетнѣ разбраха свойтѣ дългъ. Полша и Черна-гора имъ даватъ примѣръ; защо Българитѣ да не отиватъ по стѣпките на родственнитѣ тѣмъ Сърби? Дунавскій Лебелъ се готви за своята прѣдсмъртна пѣсенъ, свива на оржие всичкитѣ Българи, иска да подигне и жъргвитѣ противъ букурманитѣ, враговетѣ на вѣрата и на правото. Румжнитѣ подбужда и за-влича, общава Мацзини, Гарибалди, братия Братияновци, а ако е нужно, то и Разновановци; той вѣча мислено изгонва Турцятѣ задъ Балкана и по-нататъкъ, а България присъединява къмъ Дакското кралство на свойтѣ господарѣ, господарь отъ именитѣ родъ, бѣднѣщъ царь дунавски. Въ случай на успѣхъ той общава нѣмска кавалерия и круповска артилерия — само испитате Тучина по-палачъ, колкого се може по-далечъ. *Видовданъ*, *Напрѣдъкъ* и цѣла върволица сърбски вѣстници усърдно поздравляватъ, желятъ всѣкакви блага, но нищо не общаватъ, а само повтарятъ: ако вий се избавите отъ турското яго, а пакъ сами по-между си нѣма да можете да се споразумѣете, то ний ще дойдемъ прѣ васъ съ братска помощъ; послѣ пълното освобождение ний ще бѣдемъ къмъ васъ както побратими къмъ побратимитѣ; но сега ний трѣбва да уважаваме трактатитѣ, съ които се държатъ правителствата и господарствата. Поздравляваме ви и ви исправаме добри пожелания — а сетнѣ ще видимъ.

Пешти Наило крѣщи по маджарски: басамъ теремъ те те, басамъ мазачио! Ний не сме Славяни, но ний сме християни; нека Българитѣ набиятъ мюсюлманина Турчинъ и послѣ да се съединятъ съ насъ. Тѣ и ний сме отъ едно хунско племе; Аттила и Арпадъ — една ервъ, една кость, една бся; короната на свѣти Стефана ще приосѣни българската хоругва. Нека надъ насъ заедно да царува Хабсбурга, но да царува по маджарски Бѣднитѣ Чехи съболѣвнуватъ въ свойтѣ *Народни Листи* защо България не е по-близо до тѣхната страна, тогава тѣ би дошли да свирятъ на флейти и прѣдъ битката и послѣ битката. Галичанитѣ съвѣтватъ да свикатъ Сейма, да общиятъ по